

Benvolgut

Manel

RE

Benvolgut, permet-me suposar

LA

que, malgrat que no haguem gaudit de presentació oficial,

SOL RE

més o menys, així com jo, estàs assabentat

SIm LA

de la meva existència, de les coses que faig.

RE

Benvolgut, jo ho reconec, què hi faré, covard de mi?

LA

No és que siguis cada tarda el meu tema preferit,

SOL RE

vostres són les promeses que ningú ja complirà,

SIm LA

vostres les nits que els telèfons no paraven de sonar.

RE

Però sí que et vaig veient en discos que al final no et vas endur

LA

i alguns quina meravella, i alguns que mai tindràs prou lluny,

SOL RE

benvolgut, i en un somriure que fa sola caminant

SIm LA

i en aquella foto antiga oblidada en un calaix:

SOL LA RE SOL LA RE

Heu parat una furgoneta aprofitant la vista privilegiada d'una ciutat.

LA SOL RE

Tu assenyaies l'absis romànic d'una catedral i sou joves i forts!

SIm SOL LA

I sentiu l'eternitat al vostre davant!

SIm SOL LA RE

I, benvolgut, ni sospiteu que gent com jo estem esperant.

RE

I que simpàtics que se us veu, i quin mal devia fer,

LA

i m'ho imagino -o ho intento- i t'asseguro que comprenc

SOL RE

que encara avui, sense remei, tot trontolli un segon

SIm LA

quan un amic, amb bona fe, pronuncia el vostre nom.

RE

Però vull pensar que tot va bé i que no enyores aquells temps,

LA

que fins i tot en recordar no saps per què però estàs content

SOL

RE

i vas veient coses pel món que t'estan agradant tant

SIm

LA

i agraeixes que entre els dos em féssiu créixer amagat.

RE

Amagat en mentidetes, en dubtes emprenyadors,

LA

en cada intuïció fugaç d'una vida millor,

SOL

RE

amagat en "som molt joves per tenir res massa clar",

SIm

LA

amagat en "no sé què és, però, nena, no puc respirar".

SOL

LA

RE

Ai, benvolgut, que estrany si un dia et van fer mal

SOL

LA

RE

el meu amor, la meva sort, les meves mans

LA

SOL

RE

o el meu dit resseguint-li la columna vertebral!

SIm

SOL

LA

Benvolgut, que ha arribat i es vol quedar!

SIm

SOL

LA

RE

Ai aquests dits, no són senzills, de gent com jo que estava esperant.

RE

Benvolgut, ho deixo aquí, que sé que ets un home ocupat.

LA

Suposo que és moment d'acomiar-me esperant

SOL

RE

no haver-te emprenyat massa, no haver semblat un boig,

SIm

LA

que la força ens acompanyi, adéu, fins sempre, sort!

RE

Per si un dia ens creuem ja em disculpo, que em conec,

LA

faré d'home seriós, esperaré darrere dret

SOL

RE

mentre tu li fas brometa, "veig que ara els busques alts",

SIm

LA

mentre tu et reivindiques com molt més elegant.

SOL

Farem adéu i marxarem i ella em dirà que t'ha vist vell i,

LA RE

pas a pas, ja estaràs tan lluny

SOL LA RE

com el cretí que abans d'entrar a Història li tocava el cul

LA SOL RE

arrambant-la contra els arbres del costat d'un institut.

SIM SOL LA

Ai, pobrets meus, com s'haguessin espantat,

SIM SOL

si entre els matolls, sortim tu i jo dient

LA RE

"ei, aquí els senyors, estem esperant.

SIM LA RE

Xicots, aneu fent lloc, que estem esperant".